

Věc C-435/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

13. července 2023

Předkládající soud:

Okražen sad Smoljan (Bulharsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

12. července 2023

Navrhovatelka v odvolacím řízení a žalovaná:

Glavna direkcija „Granična policija“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti

Odpůrce v odvolacím řízení a žalobce:

BO

Předmět řízení

Glavna direkcija „Granična policija“ kam Ministerstvo na vatrešnite raboti (Generální ředitelství „Pohraniční policie“ při Ministerstvu vnitra Bulharsko) u předkládajícího soudu, Okražen sad Smoljan (Krajského soudu ve Smoljanu, Bulharsko), podalo odvolání proti rozsudku Rajonen sad Smoljan (Okresního soudu ve Smoljanu, Bulharsko) ze dne 7. března 2023, kterým bylo vyhověno žalobě policisty BO spadajícího pod toto ředitelství, kterou se domáhal, aby byla generálnímu ředitelství uložena povinnost zaplatit mu odměnu, která mu náleží za vykonanou noční práci.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva; článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 12 písm. a) a bod 8 odůvodnění směrnice 2003/88/ES, jakož i články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě [v projednávané věci článku 187 Zakon za ministerstvoto na vatrešnite raboti (zákona o ministerstvu vnitra)], která tím, že nepřipouští, aby se délka noční práce vztahující se na základě obecných právních předpisů na pracovníky soukromého sektoru, která je ve srovnání s denní prací kratší, vztahovala i na pracovníky veřejného sektoru, jako jsou policisté a hasiči, kteří vykonávají práci na směny a noční práci (státní zaměstnanci uvedení v čl. 142 odst. 1 bodě 1 tohoto zákona), vede k následujícímu rozdílnému zacházení, aniž je toto rozdílné zacházení v souladu s právně přípustným cílem, a to:

Určitá skupina pracovníků veřejného sektoru, které jsou svěřeny zvláště důležité úkoly spočívající v udržování veřejného pořádku a ochraně obyvatelstva (v projednávané věci policisté a hasiči uvedení v čl. 142 odst. 1 bodu 1 zákona o ministerstvu vnitra, kteří vykonávají práci ve směnách a noční práci), je znevýhodněna

a) jak vůči jiné skupině pracovníků téhož veřejného sektoru, kterým jsou svěřeny tytéž úkoly spočívající v udržování veřejného pořádku a ochraně obyvatelstva, avšak kteří v rámci práce na směny nevykonávají noční práci (v projednávané věci ostatní státní zaměstnanci uvedení v čl. 142 odst. 1 bodě 1 zákona o ministerstvu vnitra), a navzdory tomu jsou jim poskytovány stejné výhody (například příplatek za odpracovanou dobu, delší placená dovolená, dřívější odchod do důchodu, vyšší odchodné při ukončení služebního poměru) jako policistům a hasičům, kteří v rámci práce na směny vykonávají noční práci;

b) tak i vůči pracovníkům soukromého sektoru, kteří vykonávají práci na směny a noční práci, aniž jsou jim poskytovány stejné výhody, protože jim nejsou svěřeny tytéž zvláště důležité úkoly spočívající v udržování veřejného pořádku a ochraně obyvatelstva, za které jsou tyto výhody poskytovány celé skupině pracovníků veřejného sektoru (všem státním zaměstnancům uvedeným v čl. 142 odst. 1 bodě 1 zákona o ministerstvu vnitra)?

2. Musí být čl. 12 písm. a) a bod 8 odůvodnění směrnice 2003/88/ES, jakož i články 20 a 31 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání uplatnění závazné vnitrostátní judikatury [jako je v projednávané věci výkladový rozsudek č. 1 pléna občanskoprávních kolegií Varchoven kasacionen sad na Republika Bulgaria (Nejvyššího kasačního soudu Bulharské republiky) ze dne 15. března 2023 ve výkladové věci č. 1/2020], pokud by toto uplatnění vedlo k výsledku, který je neslučitelný s unijním právem, a to k rozdílnému zacházení popsanému v první otázce, přičemž se daná rozdílnost nezakládá na objektivním a důvodném kritériu, tedy není v souladu s právně přípustným cílem a není přiměřená tomuto cíli?

Uváděná ustanovení unijního práva a unijní judikatura

Listina základních práv Evropské unie, články 20, 31 a 47

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, body 2, 4, 7, 8 a 10 odůvodnění, jakož i čl. 12 písm. a)

Rozsudky Soudního dvora ze dne 24. února 2022, Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ (C-262/20, EU:C:2022:117, dále jen „rozsudek C-262/20“), ze dne 4. května 2023, Glavna direkcija „Požarna bezopasnost i zaštita na naselenieto“ (Noční práce) (C-529/21 až C-536/21 a C-732/21 až C-738/21, EU:C:2023:374, dále jen „rozsudek ve spojených věcech C-529/21 až C-536/21 a C-732/21 až C-738/21“), ze dne 5. října 2010, Elčinov (C-173/09, EU:C:2010:581), ze dne 8. listopadu 2016, Ogňanov (C-554/14, EU:C:2016:835), a ze dne 30. června 2022, Profi Credit Bulgaria (Automatický zápočet v případě zneužívajícího ujednání) (C-170/21, EU:C:2022:518), jakož i usnesení ze dne 17. ledna 2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Uváděná ustanovení vnitrostátního práva

Ústava Bulharské republiky (Konstitucija na Republika Bulgaria), článek 16, čl. 48 odst. 5 a čl. 116 odst. 1.

Zákoník práce (Kodeks na truda), články 140, 152, 153, 261 a kapitola patnáct

Zákoník sociálního zabezpečení (Kodeks za socialno osigurjavane), článek 69

Zákon o ministerstvu vnitra (Zakon za ministerstvoto na vatrešnite raboti, dále jen „zákon o MVR“ nebo „ZMVR“): články 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 a další

Zákon o organizaci soudů (Zakon za sadebnata vlast), články 124 a 130

Zákon za častnata ochranitelna dejnost (zákon o činnosti soukromých bezpečnostních služeb), články 2 a 50

Nařízení ministerstva vnitra o uspořádání, organizaci a rozvržení doby služby, o zaznamenávání doby služby, o kompenzaci za službu vykonávanou nad rámec běžné doby služby, režimu služební pohotovosti, o volném čase a době odpočinku státních zaměstnanců Ministerstva vnitra (naredbi na ministara na vatrešnite raboti za reda i organizacijata i razpredeljaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otčitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, režima na dežurstvo, vremeto za otlich i počivkite na daržavnite služiteli v Ministerstvoto na vatrešnite raboti) z let 2014, 2015, 2016, 2020 a 2022

Nařízení o struktuře a organizaci odměny za práci (Naredba za strukturata i organizacijata na rabotnata zaplata) z roku 2007 (dále jen „nařízení o SORZ“ nebo „NSORZ“), článek 8 a čl. 9 odst. 2

Nejvyšší kasační soud Bulharské republiky (Varchoven kasacionen sad na Republika Bulgaria, dále jen „VKS“): Výkladový rozsudek č. 1 pléna občanskoprávních kolegií ze dne 15. března 2023 ve výkladové věci č. 1/2020

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 BO je státní zaměstnanec ve smyslu čl. 142 odst. 1 bodu 1 ZMVR; je ve služebním poměru ke Generálnímu ředitelství „Pohraniční policie“ ministerstva vnitra a pracuje jako vedoucí policejní důstojník na pracovišti pohraniční policie ve Zlatogradu.
- 2 Svou službu vykonává ve dvanáctihodinových směnách, které jsou vykazovány na bázi vyrovnávacích období. Ve sporném období od 11. října 2019 do 30. září 2022 vykonal noční práci v rozsahu 1 272 hodin.
- 3 BO tvrdí, že tyto hodiny noční práce měly být pro účely stanovení odměny přepočteny pomocí koeficientu ve výši 1,143 na hodiny denní práce, jak je stanoveno pro pracovníky soukromého sektoru. Pokud jde o tuto otázku, obsahuje podle něj zvláštní právní úprava obsažená v zákoně o MVR a jeho prováděcích nařízeních po roce 2014 mezeru, kterou je třeba vyplnit subsidiárním použitím příslušného ustanovení obecného pracovního právního předpisu, a to čl. 9 odst. 2 NSORZ. Podle tohoto ustanovení se při výpočtu souhrnu pracovní doby hodiny noční práce přepočítávají na hodiny denní práce, a to pomocí koeficientu, který se rovná poměru mezi běžnou délkou denní pracovní doby a běžnou délkou noční pracovní doby.
- 4 BO proto podal žalobu u prvoinstančního Rajonen sad Smoljan (Okresního soudu ve Smoljanu) a domáhal se zejména, aby soud Generálnímu ředitelství „Pohraniční policie“ při Ministerstvu vnitra uložil povinnost zaplatit mu 1 886,10 bulharských leva (BGN), tj. nezaplacenou odměnu za noční práci, kterou vykonal v období od 11. října 2019 do 30. září 2022, včetně příslušných úroků.
- 5 Soud prvního stupně žalobě vyhověl a konstatoval, že vzhledem k mezeře v právní úpravě obsažené v zákoně je třeba subsidiárně použít čl. 9 odst. 2 NSORZ, protože jinak by došlo k nepřipustnému rozdílnému zacházení se státními zaměstnanci ministerstva vnitra, kteří vykonávají noční práci a práci na směny, a to jak ve srovnání s ostatními státními zaměstnanci, tak ve srovnání se smluvními zaměstnanci a pracovníky soukromého sektoru.
- 6 Generální ředitelství „Pohraniční policie“ proti tomuto rozsudku podalo odvolání k předkládajícímu soudu.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 7 Generální ředitelství ve svém odvolání tvrdí, že v zákoně o MVR žádná mezera v právní úpravě není. Tento zákon neobsahuje žádný základ pro přepočítání noční práce na denní práci, protože pro denní práci je stanovena stejná běžná délka [pracovní doby] jako pro noční práci. Rozdíl mezi zvláštní právní úpravou vztahující se na ministerstvo vnitra a obecnou pracovněprávní úpravou je zapříčiněn významem vztahů ke společnosti, které jsou spojeny s plněním specifických úkolů policistů a hasičů v rámci ministerstva vnitra.
- 8 S ohledem na toto specifikum se nejedná o diskriminační zacházení. Státní zaměstnanci ministerstva vnitra sice pracují za méně příznivých podmínek a jsou na ně kladeny vyšší požadavky, než je tomu v případě smluvních zaměstnanců a pracovníků soukromého sektoru, jakož i ostatních státních zaměstnanců, je však pro ně stanovena řada kompenzačních mechanismů, dodatečných hmotných pobídek a nehmotných výhod, které nejsou poskytovány ani pracovníkům soukromého sektoru nebo smluvním zaměstnancům, včetně smluvních zaměstnanců ministerstva vnitra, ani ostatním státním zaměstnancům (např. vyšší odměna a vyšší míra sociální ochrany v podobě náhrady za práci přesčas, doby odpočinku, dovolené a dalších výhod).
- 9 Mimoto generální ředitelství ve svém odvolání tvrdí, že tento výklad je plně v souladu se závěry, ke kterým Soudní dvůr dospěl v rozsudku C-262/20.
- 10 BO ve svém vyjádření k odvolání trvá na tvrzení o diskriminaci. Tvrdí, že v mezidobí vydaný výkladový rozsudek VKS (ve výkladové věci č. 1/2020) je v rozporu se závěry Soudního dvora uvedenými v rozsudku C-262/20. Navrhuje, aby předkládající soud Soudnímu dvoru předložil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 Již více než tři roky jsou u bulharských okresních soudů prvoinstančně projednávány stovky občanskoprávních žalob policistů a hasičů pracujících na směny, kterými se domáhají, aby jim příslušná ředitelství ministerstva vnitra za vykonanou noční práci vyplatila příplatek k odměně. Od počátku roku 2023 do 12. července 2023 bylo u Okražen sad Smoljan (Krajského soudu ve Smoljanu) na základě odvolání účastníků řízení proti rozhodnutím okresních soudů zahájeno již 142 řízení. Vzhledem k výši hodnoty sporu jsou rozhodnutí krajského soudu konečná a nelze je prostřednictvím kasačního opravného prostředku napadnout u VKS.
- 12 Na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou v obdobné věci podal Rajonen sad Lukovit (Okresní soud v Lukovitu, Bulharsko) (C-262/20), Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2003/88 neukládá povinnost přijmout vnitrostátní právní úpravu, která stanoví, že běžná délka noční práce pro takové pracovníky ve veřejném sektoru, jako jsou policisté a hasiči, je kratší než běžná délka denní

práce stanovená pro tyto pracovníky, a že články 20 a 31 Listiny nebrání tomu, aby se běžná délka noční práce stanovená právními předpisy členského státu na sedm hodin v případě pracovníků v soukromém sektoru nevztahovala na pracovníky ve veřejném sektoru, včetně policistů a hasičů, pokud je takové rozdílné zacházení založeno na objektivním a důvodném kritériu, tj. pokud je v souladu s právně přípustným cílem sledovaným uvedenými právními předpisy a pokud je tato rozdílnost přiměřená tomuto cíli.

- 13 VKS s ohledem mimo jiné na tento rozsudek Soudního dvora ve výše uvedeném výkladovém rozsudku konstatoval, že na odměňování za noční práci vykonanou zaměstnanci ministerstva vnitra se použije pouze zvláštní zákon o MVR a právní akty vydané k jeho provedení. Zákonodárce podle něj při přijetí tohoto zákona zohlednil nepříznivé důsledky noční práce pro zaměstnance ministerstva vnitra a stanovil odpovídající kompenzační mechanismy, jako jsou například příplatky za odpracovanou dobu, delší placená dovolená za kalendářní rok, odchodné při ukončení služebního poměru, příznivější režim odměňování za práci přesčas, neexistence povinnosti platit příspěvky na sociální zabezpečení, příznivější podmínky pro získání důchodových nároků a další podobné výhody.
- 14 Předkládající soud však poznamenává, že ve skutečnosti neexistuje žádný kompenzační mechanismus, který byl zaveden právě s cílem odškodnit policisty a hasiče vykonávající noční práci za zrušení příplatku za noční práci, který jim byl před rokem 2014 poskytován na základě právních předpisů, které pro přepočítání noční práce na denní práci stanovily stejný postup, jaký je stanoven v nařízení o SORZ. Všechny kompenzační mechanismy zmíněné VKS existovaly již před rokem 2014.
- 15 Mezi státní zaměstnance uvedené v čl. 142 odst. 1 bodě 1 ZMVR, tj. policisty a hasiče, jako je BO, patří i velký počet státních zaměstnanců, kteří nevykonávají práci ve směnách ani noční práci. Ve skutečnosti z informací, které v projednávané věci poskytlo ministerstvo vnitra, vyplývá, že v letech 2019, 2020, 2021 a 2022 práci na směny a noční práci vykonávalo v průměru 65,20 % hasičů a policistů, a 34,80 % nikolů. Zároveň lze na základě těchto informací a analýzy zákonných ustanovení konstatovat, že uvedené výhody jsou poskytovány všem státním zaměstnancům uvedeným v čl. 142 odst. 1 bodě 1 ZMVR, a nikoli pouze státním zaměstnancům, kteří vykonávají noční práci. Z některých z těchto výhod těží i státní zaměstnanci uvedení v čl. 142 odst. 1 bodě 2 ZMVR, tj. státní zaměstnanci ministerstva vnitra, kteří nejsou policisty nebo hasiči, a některé jsou dokonce poskytovány všem zaměstnancům ministerstva vnitra, včetně zaměstnanců zaměstnaných na základě pracovní smlouvy.
- 16 Z výše uvedených důvodů nelze popsané výhody označit ani za „kompenzační mechanismy“ ve smyslu výkladového rozsudku VKS, ani za „jiná ochranná opatření“ ve smyslu bodu 51 rozsudku C-262/20, vydaného Soudním dvorem. Nejsou totiž určeny speciálně státním zaměstnancům, kteří v rámci práce na směny vykonávají noční práci, a nejsou poskytovány ani z důvodu jejich noční práce a v závislosti na její délce, tj. nesouvisejí přímo s povahou noční práce.

- 17 Tyto výhody jsou jednoznačně poskytovány s ohledem na zvláštní význam činností zajišťovaných ministerstvem vnitra v souladu s článkem 2 ZMVR – ochrana práv a svobod občanů, potírání trestné činnosti, ochrana národní bezpečnosti, udržování veřejného pořádku a požární ochrana a ochrana obyvatelstva.
- 18 Důvod, proč uvedené výhody nemají pracovníci zaměstnaní v soukromém sektoru, spočívá v tom, že jim není svěřen výkon činností zvláštního společenského významu, jako jsou činnosti popsané v článku 2 ZMVR, a nikoli v tom, že dané výhody představují právě kompenzaci za noční práci. Pracovníci v soukromém sektoru v případě, že vykonávají noční práci, dostávají za svou noční práci odměnu, která se vypočítává na základě metodiky stanovené nařízením o SORZ, tj. na základě přepočtu hodin odpracovaných v noci na hodiny odpracované ve dne, a to pomocí koeficientu ve výši 1,143, jakož i příplatek za noční práci.
- 19 Lze shrnout, že policisté a hasiči, kteří vykonávají práci na směny a noční práci, požívají výhod, které jsou poskytovány i pracovníkům, kteří nejsou pracovníky na směny, a pracovníkům, kteří nejsou nočními pracovníky. Tyto výhody jim nejsou poskytovány z důvodu jejich noční práce, nýbrž z důvodu jejich zvláštních úkolů, které plní coby strážci práv a svobod občanů, jakož i veřejného pořádku a bezpečnosti. Současně policisté a hasiči, jako je žalobce v projednávané věci, nemohou mít prospěch z metodiky stanovené nařízením o SORZ, ze které naopak mají prospěch pracovníci soukromého sektoru, kteří však nemají nárok na výhody podle zákona o MVR, protože jim nejsou svěřeny zvláštní úkoly uvedené v tomto zákoně.
- 20 V současné době tedy neexistuje jiná možnost, jak náležitě kompenzovat zatížení žalobce a dalších policistů a hasičů, kteří stejně jako on vykonávají práci na směny a noční práci, spojené s noční prací než uplatnění metodiky stanovené v nařízení o SORZ, které však podle zákona a výkladového rozsudku VKS není přípustné.
- 21 V bodě 63 rozsudku ve spojených věcech C-529/21 až C-536 a C-732/21 až C-738/21 Soudní dvůr rozhodl, že bude příslušet předkládajícímu soudu, aby určil, zda je případné rozdílné zacházení založeno na objektivním a důvodném kritériu, tedy zda je v souladu s právně přípustným cílem sledovaným příslušnými právními předpisy a zda je tato rozdílnost přiměřená tomuto cíli.
- 22 Na základě ověření provedených v projednávané věci je předkládající soud přesvědčen, že absence výslovného pravidla o kratší délce noční práce ve srovnání s délkou denní práce v zákoně o MVR a příslušných nařízeních, včetně aktuálně platného nařízení z roku 2022, je ve skutečnosti způsobena tím, že [tím] mělo dojít k úspoře značných finančních prostředků.
- 23 Větší část policistů a hasičů totiž vykonává práci na směny a noční práci (podle údajů ministerstva průměrně 65,20 % v letech 2019, 2020, 2021 a 2022), a ve

stejně situaci se nacházejí nejen policisté a hasiči vykonávající práci na směny a noční práci, ale například i státní zaměstnanci Generálního ředitelství „Ostraha“ při ministerstvu spravedlnosti, kteří vykonávají práci na směny a noční práci, a státní zaměstnanci Generálního ředitelství „Vězeňská služba“. Jak bylo uvedeno v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předložené Rajonen sad Lukovit (Okresním soudem v Lukovitu) (C-262/20), bylo již ve zprávě ministerstva vnitra vypracované v souvislosti s vydáním nařízení z roku 2016 poukázáno na skutečnost, že v případě přijetí návrhu odborů týkajícího se noční práce, by byly zapotřebí dodatečné finanční prostředky, které by podle výpočtu provedeného na základě údajů z července 2016 činily 18 324 000 BGN ročně.

- 24 V důvodové zprávě k návrhu zákona, kterým se mění zákon o MVR, z roku 2020, kterým bylo stanoveno, že pokud jde o policisty a hasiče, je běžná délka denní a noční práce stejná, se uvádí, že jeho účelem je „dosáhnout jednotnosti při uplatňování právních předpisů, regulovat noční práci a vyplnit mezeru v právní úpravě obsažené ve zvláštním zákoně“. Jinými slovy, daná změna byla provedena i proto, aby se zamezilo judikatuře vnitrostátních soudů, které mají za to, že zákon o MVR obsahuje mezeru v právní úpravě, a proto při rozhodování sporů, které se podobají projednávanému sporu, *per analogiam* používají nařízení o SORZ a žalobám vyhovují.
- 25 Podle rozsudku C-262/20, vydaného Soudním dvorem však takové důvody, mimo jiné úspora finančních prostředků, nemohou být argumentem pro rozdílné zacházení a zřejmě neodrážejí žádný právně přípustný účel, který by takové rozdílné zacházení mohl odůvodnit.
- 26 V bodě 79 rozsudku C-262/20 se uvádí, že vnitrostátní soud musí vnitrostátní právo v co největším možném rozsahu vyložit ve světle znění a účelu dotčeného ustanovení primárního práva a zohlednit přitom veškeré vnitrostátní právo a použít metody výkladu jím uznané, aby byla zajištěna plná účinnost tohoto ustanovení a bylo dosaženo výsledku, který je v souladu s cílem sledovaným tímto ustanovením.
- 27 Pokud tedy spornou právní úpravu stanovenou zákonem o MVR a příslušnými [vnitrostátními] nařízeními nelze použít z důvodu její neslučitelnosti s unijním právem, mohl by vnitrostátní soud mít za to, že se jedná o případ, který není ve zvláštním zákoně upraven, a subsidiárně použít nařízení o SORZ, jak požaduje žalobce.
- 28 Předkládající soud se obává, že by uplatňování výkladového rozsudku VKS, který je pro něj i všechny soudy závazný a podle kterého není subsidiární použití nařízení o SORZ přípustné, protože v zákoně o MVR není mezera v právní úpravě, vedlo k rozdílnému – nepříznivému – zacházení s policisty a hasiči, kteří vykonávají noční práci, ve srovnání s ostatními policisty a hasiči, kteří noční práci nevykonávají, jakož i pracovníky soukromého sektoru vykonávajícími noční práci, aniž lze toto rozdílné zacházení odůvodnit důvodným a objektivním kritériem, tj. právně přípustným cílem.

- 29 Ve výkladovém rozsudku VKS je totiž rozdílné zacházení odůvodněno „právním důvodem“ ve smyslu bodu 74 rozsudku C-262/20, vydaného Soudním dvorem. Podle názoru VKS je „záměrem zákonodárce, aby bez ohledu na denní dobu, do níž spadá pracovní den, pro pracovní dobu – ve dne či v noci – platila jednotná délka, a to, 8 hodin denně“, a zákonodárce „[p]ři vypracování a přijetí [zákonu o MVR] respektoval specifičnost služebního poměru a rovnost občanů před zákonem, přičemž nepříznivé dopady noční práce zaměstnanců ministerstva vnitra jsou vykompenzovány náležitými kompenzačními mechanismy“.
- 30 V bodě 76 rozsudku C-262/20, vydaného Soudním dvorem, však bylo ohledně jednoho takového právního důvodu konstatováno, že – s výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, – „patrně neodpovídá právně přípustnému cíli, který by mohl odůvodnit rozdílné zacházení, o které se jedná ve věci v původním řízení“.
- 31 Podle předkládajícího soudu z doposud provedeného prověřování nevyplývá nic, co by umožňovalo jiný závěr. Zákonodárce dostatečně nezohlednil právě specifičnost služebního poměru a rovnost občanů před zákonem, protože sporné kompenzační mechanismy, jak je uvedeno výše, ve skutečnosti přímo nesouvisejí s noční prací, kterou vykonávají zaměstnanci ministerstva vnitra pracující na směny.
- 32 Předkládající soud tedy má za to, že by měl Soudnímu dvoru předložit výše uvedené předběžné otázky.